

Steeds meer ziet men in Bussum nostalgische plekjes verdwijnen. Hoe kon men dan genieten van mooie plantsoenen en prachtig aangelegde tuinen. Daarom kwam ik op de gedachte contact op te nemen met de nu 79-jarige heer Piet Majoor. In zijn woning aan de Rubenslaan in Naarden was hij bereid te vertellen over zijn ouders, zijn leven en zijn zoon. Drie generaties Majoor die zich hebben bekwaamd in kweken, de aanleg en het onderhoud van tuinen.

Wilhelmus Majoor werd in Soest geboren op 8 maart 1881. Na in Soest de lagere school te hebben doorlopen ging hij werken bij B. Kortbeek, tuinman in Soest.

In 1904 verhuisde zijn werkgever naar Bussum. B. Kortbeek vestigde zich aan de Brinklaan 46. Van de drie huisjes die voor de huidige pastorie stonden betrok hij het linker huisje. Pastoor G.J. van Schaik bewoonde het rechter huisje. De jonge Wilhelmus kwam eveneens naar Bussum. Hij kwam bij zijn werkgever in de kost.

Zijn werkgever bleek zeer content met zijn knecht die maar liefst tien jaar bij hem bleef werken. Per week verdiende hij negen gulden schoon. Het was zijn werkgever die na tien jaar zei: "Weet je wat jij moet doen? Jij kunt beter voor jezelf beginnen, want jij beschikt over veel capaciteiten en vooral over doorzettingsvermogen." Hij was zelfs bereid zijn medewerking te verlenen door enkele van zijn klanten door hem te laten overnemen. Wilhelmus Majoor had daar wel oren naar; bovendien waren in die jaren geen diploma's vereist.

Wilhelmus trad op 8 november 1910 in het huwelijk met de in Soest geboren Margaretha Tammer. Uit dit huwelijk werden veertien kinderen geboren, negen meisjes en vijf jongens onder wie zoon Piet. Hij zou later in de voetsporen van zijn vader treden.

In 1914 liet Wilhelmus Majoor zich inschrijven bij de Kamer van Koophandel in Hilversum. In datzelfde jaar kocht hij de grond aan de Landstraat in Bussum. Op deze grond stonden drie huisjes, de nummers 49, 51 en 53. Rondom die huisjes lagen terreinen met braakliggende grond.

Piet Majoor

Petrus Jozeph (Piet) Majoor werd op 20 oktober 1916 geboren op het adres Landstraat 51 in Bussum. Hij was eerst leerling op de Broederschool aan de Sint Vitusstraat 4, daarna ging hij naar de Sint Aloysiuschool aan de Vossiuslaan. Ondanks dat hij goed kon meekomen ging hij toch van school af. Op 12-jarige leeftijd ging hij zijn vader helpen op de kwekerij en in de kassen. "Om een zakcentje te verdienen?" Met een verbaasd gezicht reageert de heer Majoor: "Niks natuurlijk, want er was geen geld."

Toen hij zestien jaar was volgde hij in de avonduren een tuinbouwcursus. Die cursus vond plaats in de Koningin Wilhelminaschool aan de Brinklaan 161-163. Zo kreeg hij onder meer les in de boomkwekerij van J. Gersie, boomkweker en woonachtig op Brinklaan 12A. Van Teus Vermaas, de toenmalige chef en de latere eigenaar van Kwekerij De Wilde, kreeg hij les in groente en fruit. Met trots herinnert de heer Majoor zich dat hij zijn eerste diploma op zak had. Er stond op vermeld: Een diploma met zeer veel vrucht.

Een tuin-tekencursus volgde hij op de Willemschool, hoek Landstraat-Kerkstraat-Schoolstraat.

Vader W. Majoor kreeg op 50-jarige leeftijd problemen met zijn gezondheid. Het vooral in de winter koude buitenwerk was er de oorzaak van dat hij astma kreeg. Zo goed als mogelijk bleef hij doorwerken. In een zó groot gezin moest toch brood op de plank komen.

Toen dokter D.H. Beijerman, aan de Middenlaan 4 (telefoonnummer 422), bovendien een dubbele longontsteking konstateerde verslechterde de toestand van de patiënt. Zuster Agneta van het Sint Gerardus Majellaziekenhuis kwam de zieke dagelijks wassen en verzorgen. Toen het sterven naderde kwam kapelaan V. Pierik hem voorzien van het sacrament der stervenden. Moeder en de kinderen baden gezamenlijk met de kapelaan de rozenkrans. Maar bij het derde tientje zei de kapelaan: "Heer, geef hem de eeuwige rust, het eeuwige licht verlichte hem, dat hij moge rusten in vrede. Amen."

Vader Wilhelmus Majoor overleed op 9 februari 1937 op 56-jarige leeftijd. Zijn vrouw en kinderen in diepe rouw achterlatend. De luiken van het huis werden gesloten. De aanspreker van "Eerbied en Trouw" kwam om de begrafenis te regelen. Moeder wilde zelf de uitvaartmis regelen met pastoor G.J. van Schaik van de kerk van Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand (de Koepelkerk). Zuster Agneta kwam het lijk afleggen. Het was de wens van de overledene om in bed opgebaard te worden. De burens in de omgeving werden door de uitvoerder aangezegd.

Voor deze droevige begrafenis droegen moeder en haar kinderen zwarte kleding, zwarte kousen, schoenen en een hoed. Zonodig werden de mantels zwart geverfd. De mannen droegen een rouwband om de arm.

Nadat de overledene was gekist werd de kist in de lijkkoets gedragen. De familieleden liepen achter de lijkkoets naar de kerk. Na de uitvaartmis liepen de familieleden ook naar de katholieke begraafplaats, waar de overledene ter aarde werd besteld.

Het rouwen duurde één jaar en zes weken. Zelfs toen een van de kinderen in die periode in het huwelijk trad waren de familieleden in het zwart gekleed. Met uitzondering van de bruid, zij droeg een witte trouwjapon.

De kwekerij

Op de kwekerij begon de vader van de heer P. Majoor voornamelijk met zomergoed, daarnaast had hij een weelde van prachtige bloemen aan de kant van het Wilhelminaplantsoen. Veel ouderen onder ons zullen zich deze pracht aan dahlia's, asters, gladiolen, helianten en zonnebloemen herinneren. De moeder van de heer P. Majoor sneed voor de klanten die naar "'t Laagt" kwamen om bloemen te kopen, zelf af. Een mooie bijverdienste om het grote gezin te onderhouden.

Ongeveer 1930

Heer P. Majoor vertelt: "De achtertuin van het toenmalige Sint Jozephuis aan de Esiaan 1 is door mijn vader aangelegd. Voor de nonnen kweekte hij vooral dahlia's die de kosteres zorgvuldig plukte